

Ομιλία στην αγρυπνία των Θεοφανείων († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 5 Ιανουαρίου, 2020

Ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων εἶναι ἡ μέρα πού ὅλος ὁ κόσμος **ἀναγεννᾶται** καὶ γίνεται μέτοχος τῆς ἀγιότητος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι ἡ μέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστός, εἰσέρχεται στὴν ὁδὸ πρὸς τὸν Γολγοθά.

Ἦλθε στὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή, **ὄχι γιὰ νὰ καθαριστεῖ**, ἐπειδὴ ἦταν ἀναμάρτητος, σὰν Θεὸς καὶ συνάμα κατέστη ἀγνός ὡς πρὸς τὴν ἀνθρώπινη φύση Του καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἐκείνους τοὺς προγόνους πού εἶχαν προσφέρει τὴ ζωὴ τους στὸν Θεό, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀγιότητα ἔφτασε στὸ κορύφωμά της στὴν καθαρότητα τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἦταν τόσο ἀγνή, τόσο ἄμεμπτη πού μπορούσε νὰ εἰσέλθει στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἐκεῖ ὅπου οὔτε ὁ Ἀρχιερέας δὲν τολμοῦσε νὰ εἰσέλθει, ἐκτὸς ἀπὸ μία φορὰ τὸ χρόνο μετὰ ἀπὸ ἕναν ἰδιαίτερο ἀγιασμό.

Ὁ Χριστὸς εἶχε ἀνάγκη νὰ καθαριστεῖ. Ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ νερά, ὅπου εἶχαν πλυθεῖ ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ πού εἶχαν ἔλθει στὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή ὁμολογώντας τὸ κακὸ πού βάραινε τὴ ζωὴ τους, ἦταν βαριά ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτωλότητος καὶ ἐπομένως ἐξαιτίας τῆς θνητότητας τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Εἶχαν γίνει νερὰ θανατηφόρα, καὶ σ' αὐτὰ τὰ νερὰ εἶναι πού ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς **καταδύεται ἐκείνη τὴν ἡμέρα σηκώνοντας στοὺς ὠμούς Του τὴν θνητὴ φύση ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρώπινης ἁμαρτίας.**

Ἔρχεται, ἀθάνατος ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν Θεότητά Του, καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἐνδύεται τὴν θνητότητα τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου. Αὐτὴ εἶναι ἡ **ἀρχὴ τῆς πορείας Του πρὸς τὸν Γολγοθά**. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα θαυμάζουμε τὴν **ἀτελείωτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ**. Ἀλλὰ ὅπως σὲ κάθε ἄλλη περίσταση, ὁ ἄνθρωπος ἔπρεπε νὰ λάβει μέρος στὸ σχέδιο πού ὁ Θεὸς εἶχε προνοήσει γιὰ τὴ σωτηρία του. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πού ὁ Θεὸς ἔρχεται καὶ μοιράζεται τὴν θνητὴ μας φύση, ὁ λόγος πού ἔρχεται καὶ μᾶς σώζει. Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς Θείας Οἰκονομίας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἔλθει στὸν Γολγοθά ὅταν θὰ πεῖ, «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί μὲ ἐγκατέλειψες;» Θὰ εἶναι ἡ στιγμή πού ὁ Θεός, ὅπως ὅταν ἦταν ἐνδεδυμένος τὴν ἀνθρώπινη φύση Του, θὰ ἔχει χάσει τὴν ἐπαφὴ Του μὲ τὸν Πατέρα μετέχοντας στὸ πεπρωμένο τῆς ἀνθρωπότητας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔσχατη πράξη Θεϊκῆς ἀγάπης.

Συνεπῶς ἂς θαυμάσουμε, ἂς ἀναρωτηθοῦμε, καὶ ἂς λατρέψουμε αὐτὴ τὴν Θεϊκὴ

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

ἀγάπη, καὶ ἃς μάθουμε ἀπὸ Ἐκεῖνον· ἐπειδὴ εἶπε στὸ Εὐαγγέλιο, «Σᾶς ἔδωσα ἓνα παράδειγμα. Ἀκολουθεῖστε το.» Καλούμαστε, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀμαρτωλῆς καὶ θνητῆς φύσης μας, νὰ βαστάξουμε τὰ βάρη ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου στὴ ζωὴ καὶ στὸν θάνατο. Ἄς μάθουμε ἀπ’ αὐτό. Θεωροῦμε ὅτι εἶναι τόσο δύσκολο νὰ βαστάξουμε τὰ βάρη ἀκόμα κι ἐκείνων ποὺ ἀγαπᾶμε· καὶ πρακτικὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐπωμιστοῦμε τὰ βάρη τῶν ἀνθρώπων ποὺ δὲν ἀγαπᾶμε μὲ μιὰ εἰλικρινῆ, φυσικὴ τρυφερότητα. Ἄς μάθουμε, ἐπειδὴ διαφορετικὰ δὲν θὰ ἔχουμε μάθει τὸ πρῶτο μάθημα ποὺ θὰ μᾶς δώσει ὁ Χριστός, ὅταν εἰσέλθει στὴν διακονία Του.

Ἀμήν.

(Πηγή: agiazoni.gr)